

El Baix Penadés

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre.	1 ^a Ptas.
FORA, id.	1'25 »
EXTRANGER, id.	2 ^a »
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.	

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, reclams y remittits, á preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

BON CAFÉ

Las familias que vulguin gastar bon café han de comprar el que's torra, dia per altre, per lo nou sistema de aroma concentrat, en la *Gran Drogueria* de

PAU NIN

de aquesta vila, situada en la *Plassa Nova*, cantonada al *carrer del Teatre*. Preu, 2 pessetas lliura.

La millor tinta fixa que 's coneix es la

Tinta Stafford's

Ampollas de 3 Ptas. 1'75 Ptas. y 1 Pta.

Novetat!!.. — Economia!!.. — Comoditat!!..

Sense aygua, sense brotxa y fins sense premsa!!

la tinta "**Triunfo**"

produeix una, duas y fins tres!! excelents copias d'un escrit. No fa malbé 'ls copiadors, no rovella las plomes y las copias son inalterables. Son empleu es tan senzill que un noy pot copiar. — Preu: 1'50 Ptas. frasco.

De venda en la impremta Ramon Germans y Nebot

Venda de un hort

tancat de parets, situat prop de la carretera de Valls, tocant á aquesta vila, ab safretjos y dintre del qual hi ha un gran magatzem De tinguda dos jornals.

Pera informes, D. Joseph Ferret, carrer Major, número 2, devant de las Quatre Fonts

ESTRACTE DEL PARLAMENT

d'En JAUME CARNER en la Vetllada celebrada pel «Centre Catalanista» el passat diumenge, en commemoració del 11 de Setembre de 1714.

Al prestar—digué—com altres anys aquest tribut als catalans que moriren en la gloriosa jornada de 11 de Setembre de 1714, no 'ns proposém fer un crit d'anyoransa ni entonar un cant funerari, ens proposém cantar un himne al avenir. Si mirém un moment endarrera es per anar ab més seguretat endavant. No volém una Catalunya vestida ab draps de l'edat mitjana, sino que la volém habillada ab els refinaments del art y de la civilització moderna.

Recordá que aquesta festa també se celebrá en nostra vila l'any passat, y que desde llavors ens s'es escrita una plana brillant que ha costat plors y llàgrimes. Emigrats, presos, víctimes; mes nostres dolors y llàgrimes son aigua generosa que asahona l'arbre de nostras llibertats.

Aixís com 'en els països prácticament lliures, son un fet real las llibertats constitucionals, á Espanya resultan una ficció, com n'es una proba lo sucshut á Catalunya desde la festa que celebrarem l'any passat.

Un dels drets constitucionals es la llibertat de pensament. Doncs molts periodistas catalans han

sigut en aquest darrer any perseguits per manifestacions del seu pensament respecte al modo de reconstituir l'Estat, y uns son al extranger y altres á la presó.

També garantisa la Constitució el dret de reunió. Doncs en el mes de Novembre del any passat electors barcelonins que sortian d'un dinar eran escomesos á trets, y no crech ho fossin per adversaris politichs, sino per aquests sers misteriosos que fan aquestas cosas horribles que á la ciutat de Barcelona sucseixen y no's poden esbrinar.

També garanteixen la Constitució y las lleys la propietat y declaran l'inviolabilitat del domicili, apesar de lo qui ocorregueren á Barcelona els fets de 25 de Novembre del any passat.

Quinas sigueren las conseqüencias d'aquells fets? Quina siguié l'actitut del Govern, dels Partits y del Poble?

S'insuïheixen, respecte d'aquells fets, processos, pero no se sap que hagin donat resultat. Els que sí han donat resultat han sigut altres processos que s'instruïren per comentaris que d'aquells fets feren uns vehins de Mora d'Ebre y altres de Sant Feliu de Guixols.

L'actitut del Govern devant d'aquells fets, fou suspendre las garantias constitucionals á la ciutat de Barcelona, quins ciutadans vegeren, astorats, com els privavan, per pertorbadors, els drets individuals, quan tranquilament havian vist desde casa seva fets en quins no tingueren participació.

Pero no era prou la suspensió constitucional. El partit liberal, qu'estava en el Poder, aquest partit que encare are vol dirse patró de la *supremacia del poder civil*, presenta un projecte de ley de jurisdiccions que sustreya del coneixement del fur ordinari fets que no poden esser portats á coneixement de jurisdiccions especials sense violentar principis fonamentals de la justicia y el dret públich modern.

Y devant del projecte que presentava el partit que ja desde aleshores ningú podrá anomenar seria y decorosament liberal, en Maura, l'home just, el de la revolució desde dalt, devant d'aquell projecte de ley, que's veyia aleshores y els fets han comprovat després que anava dirigit contra Catalunya, feu com Pilat, se'n rentá las mans. Mes com el projecte no podia esser ley si en Maura no hagués volgut, resultan els dos partits del torn y els seus homes, co-autors d'aquesta ley que plana sobre Catalunya.

Els diputats per aquesta regió, salvant tristas escepcions, no donaren aprobació á la ley. La combateren els diputats regionalistas, mereixent lloan-

sa la actitut de la minoria republicana, la d'en Nocedal y en Mella. Aquestas foras politicas y aquets homes feren justicia á Catalunya.

Y quina ha sigut la actitut de Catalunya devant dels fets de Novembre y de la ley de jurisdiccions?

La resposta ha sigut un acte y un moviment; la festa del Maig y el moviment de solidaritat.

Descriu l'orador la festa de Maig com un grandió plebiscit de tot el poble catalá, com una manifestació serena é imponent d'un poble que marxa concientment al assoliment dels seus destins.

S'ocupa després de la solidaritat, y diu: Quan en el mes de Febrer ens juntarem varis patriotas per estudiar l'actitut á seguir devant del projecte de jurisdiccions y ab un distingit prohom republicá federal indicarem la necessitat de que també's criessin els homes de la Unió Republicana, desconfiava del éxit de la indicació. En honor de tots cal dir que varem tenir el goig de contemplar com homes separats per odís y passions personals ajuntavan els seus cors en bé de la patria y en profit de la llibertat y de la justicia. Hi hagué unanimitat absoluta entre totas las foras politicas que tenen arrels veritables á la nostra terra.

Pero la Solidaritat, qué es? No es un partit politich, com alguns equivocadament poden creurer, doncs no poden constituir un partit homes de diversitat de creencias, sentiments é ideals en lo religiós, lo económic, lo politich y lo social. No es tan sols una coalició de foras politicas per realisar un acort respecte d'extrems concrets particulars.

La Solidaritat fou y es un moviment, un sentiment colectiu d'un ser colectiu que te conciencia de son si y aferma sa existencia. Es un moviment nacional varias voltas manifestat á Catalunya.

La paraula Solidaritat, qu'es d'origen jurídic, té un significat biològic, doncs desperta el concepte de organisació.

Un arbre te branca, tronch, arrels, fullas, sava. Tots aquests elements forman una unitat orgánica, son tots solidaris. De tal forma que si moren las arrels, ó el tronch, ó s'asseca la sava, l'arbre mort.

L'home te cap, cos, camas, brassos, cervell, cor, sang, nervis, muscals, y tot plegat forma l'integritat del organisme humá.

Si de sopte á un home placevolament distret se li presenta un agressor que punyal en má, li amenassi la vida, soptada é instinctivament, muscals, nervis, sang, mans, brassos, cos, totas las parts del organisme pendran la actitut de defensar la propia vida, realisant un acte de enérgica solidaritat. Veus

aquí una imatge que ajuda a comprendre la Solidaritat catalana.

La Solidaritat catalana té enemics. Uns són els seus enemics naturals i interessats i altres són els eugenyats, els equivocats i de bona fé.

Els enemics naturals de Solidaritat, són els homes dels dos partits turnants, que són les dues columnes de la Monarquia actual, els seus partidaris, i els seus agents ocults i manifestos. Aquests enemics de la Solidaritat estan bé davant nostre i ns hem d'honrar tenintlos.

Els enemics de bona fé de Solidaritat han sigut induïts per dos arguments. Diuen que és immoral perquè formen part d'ella homes de diferents pensars i sentir. I diuen ademés qu'és un moviment que contraria a Catalunya, el moviment del partit republicà i el moviment obrer.

Si la Solidaritat fos un partit polític, tindrien rahó els que diuen que no seria moral que convivissin dintre d'ell homes de diferents pensars. Però la Solidaritat ja he dit que no és cap partit polític, i a ningú que entri a formar part d'ella se li demana que abdiqui, ni que suspengui, ni que atengui cap dels seus ideals. Del mateix mode que a Anglaterra hi ha conservadors, liberals i socialistes que no tenen de abdicar de cap dels seus ideals per dir-se i ésser anglesos i parlar amb anglès i sostenir lo que'ls és comú. Del mateix mode que això passa a França i a Castella ahont els castellans de diferents pensars sostenen lo fonamental caracter jurídic del seu poble, del mateix mode els catalans podem confessar-nos tals sense que cap tingui de abdicar de sos ideals polítics, econòmics ni socials. Si a mi se m'hagués demanat cap abdicació, no seria en el moviment de Solidaritat. No és aquest moviment fet públicament davant del poble, sino els moviments que s'concerten i s'convenen sigilosament i misteriosament en els salons ministerials i els immorals.

Respecte a que'l moviment de solidaritat contraria el moviment del partit republicà i'l moviment obrer a Catalunya, jo voldria—i pot ser ho fassi un altre dia—detenir-me a estudiar un moment las relacions entre las colectivitats obreres i els partits polítics.

Avuy, per combatre aquest argument, me limitaré a repetir lo que particularment havia diferenciat voltas dit a caracterisats republicans de Barcelona quan eren en aquesta ciutat més violentas las lluitas entre regionalistas i republicans:

No sé comprendre que siga políticament convenient desde'l punt de vista republicà, combatre el catalanisme. Dintre'l catalanisme hi ha molts republicans i molts a quins la forma de govern els és indiferent, que poden, circumstancialment, ser republicans. Ademés, el catalanisme és una força que innegablement va a canviar el règimen actual del Estat constituintlo sobre nous fonaments de llibertat popular, que substancialment reclama el partit republicà federal.

La Solidaritat catalana, doncs, qu'és la força del poble català contra'l règimen present, no pot contrariar sino facilitar la tasca de tot gran moviment que altament aspiri a realisar ideals de llibertat i de justícia.

Veus aquí els comentaris breus que m'ha suggerit la historia del darrer any: en ella trovem dolors, però encare més que dolors, esperansas.

Acabà'l senyor Carner amb un brillant paragraf, declarant-se partidari de la llibertat absoluta dels homes i dels pobles.

Carta a la Habana

A En Joseph Aixalá.

Ben volgut amic i antic condeixeble: Com sia que no'm considero ab drets pera molestar la... (téva o séva?... téva, téva, vritat?) la teva atenció ab carta closa, perquè ab temps qu'ets fora de aquesta vila no'ns havem comunicat, te prego acceptis benèvolament aquesta en compensació de les amicals petacades que m'havies donat quan ocupa-

ves un lloc en la tarima de l'escola del senyor Crusat, de respectable memòria. D'allí deu venirme aquesta especie de veneració i respecte que'n vers tú he sentit sempre, i que quan erem petits va fer-me guardar per molt temps un llibre per el sol fet d'haverhi posat tú en les cobertes una inscripció còmica pocs dies avans de marxar; d'allí deu venirme que després hagi seguit ab goig enterantme de la téva creixentsa, desde la quieta petxina en que sempre hi estat reclòs. Ademés, per la téva correspondència ab amics i parents meus he pogut enterarme de que'n aqueixes llunyanes terres segües ab afany i senties ab amor el despertar de nostra estimada terra, després de tants anys d'estar ensenyada. Per això, per lo que va dit, és que m'ha causat fonda impressió el veure't a tú, tan animós, tan progueu i sempre de cara al avenir, mostrarte refractari a la manera d'escriure el català qu'are s'estila, com dius, ab aquell agre-dòls del quin n'ets mestre, en les lletres qu'endresses al senyor Aldavert i publicades en aquestes mateixes planes.

No és que'm proposi ferte canviar de pensar respecte aquest particular, i qu'es cas, pobre de mi! però dius allí que no t'entra'l llenguatge de moda, y, la vritat, crec molt oposada al veritable sentit de la reforma la paraula avans dita. Les llengües, com tot lo del mon, no deuen restar may estátiques; són objecte d'una renovació constant; tú que'n posseïx algunes d'extrangeres, tindràs ab seguretat ocasió d'observarho.

Entenc jo que no és per moda lo que s'està fent ab el llenguatge; que no és un mer capritxo de desocupats, sino que obeeix al desitj de purificarlo i ferlo ésser lo que segurament seria a no haver passat un tan llarg període de temps sense que'ls intel·lectuals catalans cuidessin poc ni molt de conreuharlo. Li passa lo mateix, pera posar un exemple d'aquesta terra, que a una vinya qui no hagués sigut podada de molts anys; ella hauria crescut, mes faltantli els cuidados del pagès els fruits no serian ni tan abundants ni tal vegada tan sabrosos; ademés, i com hauria crescut l'herba entre'ls ceps! i quin xuclarli la sava l'herba-fam! Així mateix ab el llenguatge; la manca de cuidados especials durant tant temps fa qu'are trobem fora de lloc la gran espodassada qu'han de ferhi'ls nous conreuhadors de nostra estimada llengua.

Això no vol dir que'ls qui sabeu exposar vostres idees en el paper; els qui teniu prous coneixements pera enmenar als demés en vers un millorament social i polític, o senzillament ferlos fruhir ab contes i narracions tinguen de llensar la ploma y renunciar a escriure perquè hi hagi un ó deu ó cent qu'escruehen d'altre manera que vosaltres; si volgués dir això, els que no'n sabem ni d'una manera ni de l'altre no podriem escriure ni als amics!

No, no, amic Aixalá, no'ns riguem, avans al contrari, alentem ab nostres simpaties als que laboran pera fer de la catalana una llengua moderna (no de moda), rica y propia, neta de tota extrangeria que no estigui plenament justificada. Molt de vém tots els catalans y especialment els catalanistes als qui cinquanta anys enrera escruehen en català; no hi ha que ponderar lo molt que feren en bé de la llengua patria els «Singlots poètics» de'n Serafi Pitarrá, y'ls saynets d'en Pau Bunyegas, y fins els romansos del carrer del Bou de la Plassa Nova, escrits, com deyan, en català del qu'are s'parla. Ells tingueren de lluitar ab la dessidia de tot el poble, qui, per la falta de costúm, s'havia cregut no podia escriure en català. Per dissort, encara que resulta un contra-sentit, la impremta havia ja estés la seva influencia, que aquí va resultar castellanizada, y varen trobar-se en pitjors condicions qu'altres escriptors anteriors a'n ells. Mes la llur obra ja ha donat son fruit, car ells sigueren els precursors dels qui cuidan que avuy se parli en català, del que are s'escríu.

Jo recordo molt bé, perquè segueixo aquest assumpte ab interés encara que desde'l fons de la me-

va insignificancia, una reunió que tinguerem els de la «Agrupació Catalanista» en el jardí de ca'l Jaume Bello en la qui s'hi trobava'l company Aixalá, vingut pocs dies avans de l'Habana. Allí vares dordre't de lo malament que senties parlar el català y de la falta que feya sa ensenyansa en les escoles. Are bé, no és preferible mil vegades que s'ensenyi el català que avuy s'escríu, fonamentat y net, que'l que's parlava, plé de gram y de canyota, quan vares venir a Catalunya?

Per altre part, el catalanisme està en marxa ascendent vers un ideal de lliberació que ja no cap en els motllos que uns quants anys enrera semblaven ésser el *dessideratum* de perfecció; siguent, doncs, així, no trobaràs estrany que la llengua quina serveix pera expressar y esperonar aquest moviment segueixi també una carrera que resulta vertiginosa pera'ls qui no's troban en lloc convenient pera seguir las evolucions de la mateixa. Així al menys ho entreveig jo y crec que ab les facultats intel·lectuals extraordinaries de que estás dotat ho comprendràs fàcilment.

Per la present coneixeràs que no posseïxo suficient inteligencia pera capir el per què de totes les modificacions, mes tinc confiança en els homes que les han establertes y m'hi refermo més al veure que alguns d'ells prenen una bona part de feina en les tasques del Congrés de la Llengua catalana, que promet ésser un veritable aconteixement.

Y are prou, que temo ferte pesat; y dispensa a l'antic company el no haverte donat senyals de vida fins que ha discrepat de les teves apreciacions; no ha sigut ma intenció molestar-te en lo més mínim, avans lo contrari; sé lo molt que vals y per lo tant sé que'm perdonaràs l'atreviment junt ab l'agrar de ferho per conducte del periódic, quines planes estan sempre obertes a totes les idees llealment sentides. Així hauràs servit de blanc pera dir lo que conceptu convenient qu'escollin alguns altres que no tenen tants motius com tú pera alegar en llur descàrrec que no senten la influencia del medi.

Disposa del teu company en l'escola y entusiasta admirador en tots temps,

FERRÁN RAMÓN Y SOLER.

Vendrell y Setembre de 1906.

La vetllada del Centre Catalanista

El diumenge passat se celebrà en el Centre Catalanista la anunciada vetllada en commemoració del 11 de Setembre de 1714. La concurrencia que hi assistí fou molt nombrosa, abundanthi las senyores y senyoretas.

Ocupavan la presidencia en Ferran Ramon, president del Centre, qui tenia a sa dreta al campió de la causa catalanista, nostre compatriota en Jaume Carner, y a l'esquerra al jove propagandista en J. Bonet y Matas, del Aplech Nacionalista Republicà.

Després d'un curt y bell parlament d'obertura, d'en Ferran Ramon, el quartet compost dels senyors Rigual, Galvez, Ivern y Gomis, (violí, violoncello, piano y armonium respectivament) executà ab força justesa la *Marxa nupcial*, de Goberna, que fou molt aplaudida, així com també *Rienzi*, de Wagner.

El jovenet Andreu Nin y Perez, pronuncià un hermós discurs de salutació a la bandera, que li va valdre forts aplaudiments. El mateix llegí una poesia titulada *Llibertat*, d'en J. Serra Iglesias.

El novell tenor Joan Miró cantà molt bé *La Bandera*, d'en Morera; en Pere Alsina donà lectura d'una patriòtica poesia, de la que n'és autor, que porta per títol, *Salutació a la Bandera*, que li valgué un xardorós aplaudiment.

Finalisà la primera part de la vetllada ab un parlament pronunciat pel senyor Bonet y Matas, qui, ab facilitat de paraula, feu historia de la bandera catalana.

En la segona part foren executadas las següents composicions musicals: *Fantasia-Ballet*, violí y piano, de Bériot, pels senyors Rigual y Gomis, y *Montanyas del Canigó*, d'en Morera, que cantà en Miró; essent sos executants molt aplaudits. Se llegiren las poesias, *A Felip V, devant de sa tomba*, per son autor Artur J. Palau; *La tallada*, de Jaume Socias, qu' es una bella composició; *El fossar de las moreras*, d'en Frederich Soler, llegida per Vicens Orpinell, y *El cap d'en Joseph Moragas*, d'en Guimerà, que la llegí Angel Antich. Totes foren forsa aplaudidas.

Tan agradosa festa tingué un digne acabament ab el discurs d'en Jaume Carner, de quin ne publicuem un extens extracte en lloch preferent d'aquest número.

Recort

á Anton Franquesa y Sivilla, *President que fou del Comité Regional Federalista de Catalunya, que morí á Mataró'l dia 29 del prop passat mes d'Agost.*

Els que haviam tingut la sort de tractarlo, sabem lo molt que'l partit Federal ha perdut ab la mort de tant distingit correligionari.

Qui, com jo, havia tingut ocasió d'admirar la seva bondad, sa fermesa de caracter, el seu altruisme, son talent y la noblesa ab que obra-va en tots els actes de la seva vida, no pot deixar, no, de plorar sa mort.

Perdent á n' en Franquesa, lo partit Federal Espanyol ha perdut un correligionari de gran valua, Catalunya un bon català y 'ls que contavam ab la seva amistat un amic insubstituible.

Reservemli en nostra pensa un lloch, pera que recordantnos d'ell procurém imitarlo, en la seguretat de que fentho aixís arribarém al terme de nostres desitjos, que no son altres que lo-grar la total implantació á Espanya de nostres ideals, els mateixos que en vida defensà y propaga aquell, com á deixeble entusiasta del gran mestre del Federalisme D. Francisco Pi y Mar-gall.

EMILI FOLCH.

Vendrell, Setembre 1906.

CRONICA

Se poden donar per acabadas, en nostre terme, las operacions de la verema, quiu resultat es el qu' hem vingut dient, aixó es: cullita bastant regular y classes de vins bonas; assegurantnos que se'n ha pagat alguna partida á raig de cup á 15 pessetas la carga, no creyent s' hagi generalisat aquest preu.

Ha comensat la recollida de la cullita de las gar-rofas, queenguany es molt curta. Se pagan ja á 6 pessetas quintà, preu que pocas vegadas alcanza dit fruit á la cullita.

Las vellas se paguen encara á 8 pessetas.

Dijous l' Ajuntament no pogué celebrar sessió de primera convocatoria. quina se celebrarà avuy de segona.

Diumenge á la tarde vá reunir-se l' Ajuntament y altres personas d'aquesta vila, que portan també son concurs al emprèstit municipal per cambiar la tuberia conductora d'aigua potable, y si es posible per canalisar la població.

Assistiren també en aquesta reunió els senyors representants de la casa constructora de tubos d' es-falt Fills de M. Tomás y C.ª que pensan, aixís com alguna altra casa, posar dita á la subasta de la tube-ria necessaria. Dits senyors portaren el borrador del plano de la població que tenen confeccionat per en-carrech del Ajuntament.

S' acordà en definitiva que la tuberia general, ó siga la conductora, siga de 20 centimetres de diàme-tre, al objecte de poguer engolir tota l'aigua que pu-ga venir en successius allargaments de la mina.

Nostra aprobació per tots quants s' interessen per la realisació d'aquesta iniciativa, tan beneficiosa per la població en general.

La comedia carlina, que d' uns quants anys ersá ve reproduhintse invariablement en aquesta tempo-rada, ha acabat segons sembla. Aquí, pels telegramas de Madrid que publicà la premsa de Barcelo-na, ens enterarem de que 'ns trobavam poch menys que dintre 'l foc de la algarada, y nosaltres que dor-míam tan tranquils.

Y vingué la cavalleria de destacament á Vilafran-ca, y 's distribuí entre nostra vila, ahont quedá la plana major ab el coronel, la Bisbal y Llorens, pa-trullant durant uns quants dias per tot el Baix Pena-dés, sense trobar ni rastre de la partida que 's deya se havia eixecat per aquets indrets, retornant el di-mecres. cap al tart á Vilafranca.

En aquesta comarca s' ha prés la cosa á broma.

A fi de donar la major extensió posible al extrac-te del notable parlament que nostre amic y colabo-rador en Jaume Carner pronunciá en la vetllada que diumenge passat celebrá 'l «Centre Catalánista», ens hem vist precisats á retirar pera 'l pròxim número una «Carta oberta» de nostre company de redacció Joseph Gay, qui tracta de assumptos locals, en con-testació á una altra á ell endressada y que fou inser-tada, temps arrera, en aquestas mateixas planas.

La guardia civil montada del puesto d'aquesta vila ha marxat á Tortosa, suposém ab motiu de la vaga de treballadors del camp que s' ha iniciat en aquella comarca, segons se diu, ab motiu de la ins-talació de canons granífugs que creuen perjudi-cial els seus trets á las plantacions d' arrós.

Per l' Alcaldia s' ha recordat lo que prevenen las Ordenansas Municipals, referent á la colocació de llum als carros y altres embrassos que 's deixen de nit á la vía pública, com també de que las cabras de llet portin posat el bos ó morrió.

Ab gust hem vist que hagin sigut atesas nostras indicacions respecte al particular.

La Cambra Agrícola de nostra vila ha enviat el següent telegrama:

«Ministro Hacienda.—Madrid.—Cámara Agrícola Oficial Vendrell felicita calurosamente V. E. nuevo tratado Suiza, llamándole atención conveniencia viticultura tratado Alemania, y desaparición derechos consumos vino mercado interior.—Presidente.—Fus-té.»

Ha mort á Madrid el general Bargés, de trista re-cordansa en nostra vila en temps de son mando mi-litar á Catalunya.

Que Deu l' hagi perdonat.

El Sindicat gremial de consums d'aquesta vila, ha dirigit á las societats de la mateixa la següent co-municació:

«Por indicaciones de la Alcaldia de esta villa de la necesidad de buscar los medios para hacer efecti-vo el correspondiente cupo de consumos para el pró-ximo año 1907, como asunto que es de interés gene-ral para la población, este Sindicato tiene á bien di-rigirse á V. para saber la opinión de esa Sociedad so-bre el particular, respecto en la forma que mejor po-dría llevarse á cabo entre Industriales, Propietarios y vecinos en general.

Caso de no recibirse por escrito su parecer espe-ramos de la misma que nombrará un delegado con instrucciones sobre el caso para la reunión que ten-drá lugar el próximo martes dia 25 y hora á las nue-ve de la noche, en el local de la Casa Capitular.»

Avuy comensan las festas que Tarragona celebra anyalment per Santa Tecla, y pera facilitar la assis-tencia á las mateixas, la Companyia dels ferro ca-rrils de M. Z. y A., ha establert un servey de passat-gers ab bitllets d'anada y tornada á preus reduits.

Des de nostra vila costa el bitllet de segona classe 3'20 pessetas, y de tercera 1'95.

El segon número del nou setmanari nacionalista *L' Avi*, que veu la llum á Barcelona, ha sigut denun-ciat y portat á la presó son director don Ramon Campmany y Junyer.

Suposém que ja sabrán que estém en temps en que 'ls ciutadans frueixen de tota classe de llibertats y que 'l partit lliberal es el que está de torn.

Al tornarse á veurer.

—¿Ja tornas á se' al Vendrell?
Jo 't feya allà á Guatemala.
—No tens més qu' ossos y pell!
—¡Pateixo molt del ventrell!
—Aixó ray! Pren l' **Aigua Xala.**

La trobareu de venda á la Confiteria de cal Pau Mata, carrer Alt, 13.

Remitit

Sr Director de EL BAIX PENADÉS.

Amich y senyor meu: Si 'm fés l' obsequi d' in-sertar en son digne periódich les ratlles avall escri-tes, li quedaria molt agraht son amic y servidor.

Magí Ramon.

Vendrell 18 de Setembre de 1906.

No fa gaires dies que un cert lampista d'aquesta vila, que per escrúpol no vull anomenar va armar un gran rebombori sobre un imaginari furt d'aigües de la espita que hi ha al barri de Fransa, a casa don Gregori Magriñá de quin furt me'n feva responsa-ble a mi, com a fontaner municipal; y com no vull veurer tacat lo meu nom amb una grossera calum-nia, m' he proposat donar explicacions del fet pera que 'l públich vegi fins ahont pot arribar un home cegat per les males passions.

Fa uns dos anys, amb la Comissió de Foment del Municipi, composta de D. Joseph Gav. D. Joseph Ivern y D. Pau Mata, varem fer un aforo a n'aquella espita, quina portella no ha sigut oberta mes desde aquell dia fins que 'l lampista consabut aná a des-cobrir el furt que ell somiava, y que no s' havia obert més ho prova que tingné d' espenyar y reven-tar la portella. Y si no s' havia obert aquí va tocar la aixeta pera realisar el furt?

Desde aquell aforo, varen ferse unes claus de les espites y 's depositaren a casa de la vila pera que aquell senyor lampista pogués utilisarles sempre que volgués fer algun reconeixement amb la condició, no obstant, de que l' acompanyés un individu de la dita Comissió. ¿Perque va anarhi sol a descobrir el de Marras? Y si va anarhi sol ¿Com podrá justificar que no fou ell qui va tocar la aixeta?

Jo esperava que aquell bon senyor fés una de-nuncia com aixís procedia, mes en vista de que no 's decideix a ferho, la faig jo a n' el públich pera que aquest judiqui la conducta d' ell y la meva; no pera entaular polémiques que no m' agraden.

Que aquella calumnia es filla del odi y de les ma-les passions, ben clar va demostrarho temps enrera 'l columniador recullint firmes dels altres lampistes (que li foren negades) pera demanar la meva desti-tució del càrrech de fontaner.

Finalment: si aquest subjecte me creu capás real-ment de robar l' aigua del Municipi; si amb tant mal concepte 'm te, l' aconcello que vagi, com ja sab, a la casa dels senyors Ganadell y Cardona, de Barcelo-na y allí li dirán qui so jo.

Secció Oficial

Funcions religiosas.

Demá diumenge, á dos quarts de cinch de la tarde, Rosari y exercisís del quart diumenge, en honor de la Mare de Deu de la Cort

Dilluns, á las set, missa de novena, á las deu ofici so-lemne ab assistents, orga y veus; y á dos quarts de cinch de la tarde, Rosari y Trisagi Mariá, cantat, en honor de la Mare de Deu de la Mercé.

Dimars, á dos quarts de vuit, missa en acció de gra-cias al Sagrat Cor.

En la iglesia de las MM. Escolapias, demá á dos quarts de sis de la tarde, Rosari y Trisagi cantat, ab exposició de S. D. M.

Escorxador.

Caps de bestiar sacrificats en la segona desena del mes de Setembre.

Llana, majors de 6 kilos, 59.—Idem. menors, 0.—Ca-brits. majors, 00, menors, 2.—Boví, majors de 60 kilos, 2 menors, 14.—Tocinos, 20.—Total, 97 caps

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde 'l dia 15 al 21 inclusiv del corrent mes de Agots: 76'6. pesetas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde 'l dia 16 al 22 del co-rrent:

Naiements —Homes, 2. Donas, 0

Defuncions —Cap.

Matrimonis. —Cap.

IMP. RAMON GERMANS Y NEBOT.—TEATRO, 18, VENDRELL.

ANUNCIS

Ferro-carrils de M. à Z. y A.

AGENCIA OFICIAL DE
Transports y Acarreus
 DE
Aixelà y Gestí
 (La més antiga de aquesta vila, fundada al any 1848.)

Participa á sos nombros y antichs parroquians que además del servey establert en combinació ab totas las Agencias terrestres y marítimas d' Espanya y extranger, ha creat un nou servey ràpit de recados y petits paquets desde domicili á domicili, en condicions molt favorables pera els seus parroquians.

VENDRELL Doctor Robert (Casas Novas), 24 y despatx de la Estació.

Ramon Germans y Nebot
 IMPRESSORS

Impresos de tota mena y
 de tots preus pera el Comerç,
 — Industria, Societats, etc. —

Carrer del Teatre, 18.-Vendrell

J. Romeu Escofet

Fábrica de Productos cerámichs al vapor

Teulas vidriadas y comuns. — Escatas pera cúpulas.
 Mosáichs cerámichs incrustats al foch.
 Rajolas de Valencia. — Mahons prempsats rojos.
 Mahons refractaris. — Mahons esmaltats.
 Cayrons y cayronets. — Llosas de Gré pera acerats, etc.

Plassa de la Universitat, 6.—BARCELONA

Representant en Vendrell: D. ANTON MARTORELL

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
 pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - V E N D R E L L

MAQUINAS DE CUSIR Y DE FER MITJA

Venda, compra, cambi y arreglo de tota classe, marca y sistema

Salvador Torras

Mecánich establert desde 1ª any 1882

Venda de máquinas SINGER, WERTHEIM
 y altres sistemas
DESDE 8 DUROS

VENDA DE MAQUINAS DE FER MITJA dels modelos mes moderns

Desde 30 duros

Venda á plassos y sens fiador.

— Aquesta cassa proporciona treball á sos clients —

Dirigirse: Carrer dels Banys Nous número 16. - **Barcelona**

El propi senyor Torras passa per aquesta vila del 15 al 16 de cada mes.

Per los recados urgents dirigirse als recaders de aquesta vila á Barcelona.